

Ferhan Yılmaz

Doğum Tarihi:
20.03.1993

Vefat Tarihi:
13 Nisan 2022

Vefat Nedeni:
Cezaevi - işkence

Anne Sabriye Yılmaz: İntihar etmedi, oğlumu Silivri'de çeteler öldürdü

YA ZI Akif Burak Can
Yazar

Ferhan Yılmaz, Silivri 5 Nolu L Tipi Kapalı Cezaevi'nde 60 gardiyanın işkencesi sonucu yaşamını yitirmişti. Hastanede çekilen görüntüler, her şeyi gösteriyor aslında. Yılmaz'ın işkence görüntülerine ve ailesinin beyanlarına rağmen cezaevi yönetimi, "kalp krizi geçirdi"ğini söylemişti. Hastane ölüm tutanağında da ise; "bulaşıcı hastalık" olarak kayda geçildi. Savcılık işkenceye dair bir açıklama yapmadığı gibi; bir de yapılan haberleri hedef aldı. Resmi makamların aksine Yılmaz'ın ailesi, ilk günden beri çocuklarının işkenceyle öldürüldüğünü belirtti. Yılmaz'ın 60 yaşındaki annesi Sabriye Yılmaz, aile olarak göç hikayesiyle birlikte yaşamış olduğu zulüm serüvenini anlattı.

Yılmaz ailesi, Batman'ın Sason ilçesine bağlı Tanze köyünde yaşıyordu. 1994'te köyleri yakıldıktan sonra İstanbul'a göç etmek zorunda kaldı. Bugün Türkiye'de iktidar rejiminin, oluşturduğu algıyla her şeyi Gülen Cemaati'nin mensuplarına yüklediği gibi, köylerin yakılması da PKK'ya yıkılmıştı.

Tıpkı Erdoğan rejiminin organize ettiği 15 Temmuz Planlı Darbe'nin arasından sis perdesi yavaş yavaş aralanmaya başlandığı gibi; köy yakmalarının arkasında derin devletin olduğu ortaya çıktı. Türkiye AHİM nezdinde milyonlarca euro tazminata mahkûm edilmişti.

Anne Yılmaz şöyle anlattı serencâmesini; "Köyde yaşamımızı güzel bir şekilde sürüyorduk ama köyümüz yakıldı. Başka imkânımız kalmayınca İstanbul'a göç ettik. Yıllarca bodrum katlarında yaşadık.

Çocuklarımız zor günler geçirdi, yokluk çektik, İstanbul'da hiç rahatlık görmedik.

Açlık, sefalet her şeyi gördük. Dışarıydık, yoksulduk, başka bir memleketteydik. Memleketimde yaşamak isterdim ama olmadı.

Hiçbir şeyimiz kalmadı, her şeyi yaktılar. Ahım ve kederim memleketimdi.

Oğlum: "İşkenceye uğruyorum, aç susuz bırakılıyor" demişti. İhtiyaçlarını cezaevine göndermemize de izin vermiyorlardı. Rahat vermediler çocuğuma. Resmen işkencedeydi.

Kapalı görüşe gittiğimde durumunun iyi olmadığını, koşusunu değiştirmek istediğini söylemişti ama değiştirmediler. Ferhan beni aradı, açık görüşünün olduğunu ve onun yanına gelmemi istedi. Ama şeker hastası olduğum için gelemeceğimi söyledim.

Sonra görüntülü konuşmak istedi ama benim internetim olmadığı için görüşemedik.

Çocuğumun cezaevinden çıkmasına iki gün kalmıştı ama çocuğumu öldürdüler. Çocuğumu benden sakladılar. İlk başlarda bana 'kalp krizi' geçirdiğini söylediler. Meselenin ne olduğunu anlamak için büyük oğlumu çağırdım.

Telefon açtık ama bize onları aramamızı söylediler. 'Cezaevine gidin' dediler ama oraya da gittiğimizde de bize hiçbir şey söylemediler ve cenazemizi göstermediler. Oğlumun cenazesini görmedim. Cezaevi önünde çok sayıda asker ve polis vardı. Hastanede bir kişi daha vardı, ona da 'kalp krizi geçirmiş' demişler. Nasıl 2 kişi de kalp krizi geçiriyor? Saatlerce bekledik belki görürüz diye ama göstermediler. Çocuğum intihar etmedi, bütün bedeninde yaralar var. O'nu öldürdüler.

GÖZLERİNDEN KAN AKIYORDU

Gözlerinin altından kan akıyordu, kan gelmesin diye burun deliği pamuklarla tıkalıydı. Boğazında ise izler vardı. Silivri 5 No'lu L Tipi Kapalı Cezaevi'nde 60 gardiyanın

baskı ve işkencesiyle yaşamını yitirdiler. Silivri Devlet Hastanesi'nden cenazeyi Batman'ın Kanîrewa (Örmegözü) köyünde toprağa verdik. Ön otopsi raporunu almak istedik "6 ay sonra ancak verilir" cevabı verdi.

Kalp krizi falan söz konusu değil. Burnunu, ağzını her yerini kırmışlar. Çocuğumun canı kalmamış, her yeri patlamış. Çocuğum 4 yıldır cezaevinde işkence gördü. Cezaevi öldürdü başka kimse değil. Çarşamba günü konuştum, Cumartesi cenazesi geldi.

